ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ Γερολωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 Δρ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

ΣΕΛΙΣ 3η

Κοινωνικά

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ κάθε γυναίκα χρειάζεται μιὰ συμβουλὴ γιὰ τὴν ὁμορφιά της. Σᾶς τὴν παρέχει δωρεὰν ἡ Δ)ντρια τοῦ Ἐπιστ. Ἰνστιτούτου Καλλονῆς «ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ» Ἀθηνῶν κάθε μέρα στὸ Κομμωτήριο «ΣΤΥΛ» Κορίνθου 240.

Ἀρραβῶνες

Εἰς τὸν ἀναπητόν μας ἀδελφὸν ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΗΛ. ΧΑΝΤΖΗ, δόσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς δίδος ΚΑΤΙΝΑΣ Α. ΣΚΑΛΤΣΑ, ἐξ Ἀλυσσοῦ, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γιάννης—Νίκη

Ἰατροί

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Νευρολόγος—Ψυχίατρος, εἰδικευθεὶς ἐν Βιέννη καὶ Ζυρίχη δέχεται Ἁγίου Νικολάου—Κανακάρη 100, Τηλέφ. 31—02, οἰκίας 37—04.

****

Ὁ παιδίατρος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ μετώκησε καὶ δέχεται Ἑρμοῦ 57 (οἰκία Πλουτάρχου.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, δέχεται καὶ χειρουργεῖ ἐν τῇ κλινικῇ του, ὁδὸς Μαιζῶνος 12 (ἔναντι Ἀρσακείου), Τηλέφωνον 37—47.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος. Δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68, Τηλ. 33—92.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ — εἰδικοῦ ἀκτινολόγου Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου Τηλ. 32—72.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς Δ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Νοσήματα Δέρματος, τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕΙΣ. Ἑρμοῦ—Κανακάρη 118. Τηλ. 30--61

***

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ρήγα Φεραίου 98, τηλ. 30—56.

***

Ἡ ἰατρὸς ΑΙΜΙΛΙΑ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται εἰς τὸ μικροβιολογικὸν καὶ βιοχημικὸν ἐργαστήριον τῆς Καραΐσκάκη—Παντανάσσης 76. Ὧραι ἐργασίας 9—1.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΝΙΚ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ, εἰδικὸς παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 305 ἰατρεῖον του 'καθ' ἑκάστην. Τηλ. 36—12.

****

ΓΡ ΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ἰατρός.Εἰδικὸς φυματιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συεντεόξέ ὁδὸς Ἀθαν. Διάκου 30, Ὑψηλὰ Ἀλώνια. Ἀκτῖνες Χ. Τηλ. 35-58.

***

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, Ἰατρός, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας. Δέχεται ἠσφαλισμένους Ι.Κ.Α. πτωχοὺς Τρίτη, Πέμπτη 3—4. Ἰατρεῖον Ἁγίου Νικολάου 60, Τηλ. 21—81.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Ἰατρός, Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματολογία—Σεξουαλικαὶ παθήσεις Βότση 20, Τηλ. 20—14.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

• Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
• Α' Βοήθειαι	39—55
»	23—86
• Δ. Νοσοκομεῖον	26—98
• Ἀστυν. Δ)σις	28—35
• Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
• «Γλαῦκος»βλάβαι	25—22

Θέαματα

Αἴγλη: (Σινεμασκόπ). Σήμερον 4—12 «Τίμιοι μὲ Λασπωμένα Χέρια», ἔγχρωμον—κατάλληλον.

Ἄστυ: Σήμερον 4—12, «Ξενοδοχεῖον τοῦ Πόθου», ἀκατάλληλον, καὶ ὁ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν Ρωσσίας—Ἰνδιῶν.

Ἰντεάλ: Σήμερον 4—12 «Γιὰ ν' ἀφέσης σὲ μιὰ γυναίκα», Βαρβάρα Στάνγουϊκ—Κλάρκ Γκέμπλ.

Πάνθεον: Σήμερον 4—12 τὸ Ἑλληνικὸν «Ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας».

Ρέξ: (Σινεμασκόπ). Σήμερον 4—12 «Τὸ ρετιρὲ τοῦ ἐγκλήματος».

Τιτάνια: Σήμερον 4—12 «Γκάγκστερ γιὰ τὴν ἀγάπη της». Αὔριον «Οἱ Οὐρανοὶ εἶναι δικοί μας.

ΑΣΤΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ 4—12

ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

Ἐρωτες τῆς στιγμῆς πού ἀφήνουν πίκρα καὶ ντροπὴ σ' ὅλη τὴ ζωή!

Μὲ τὴ περίφημη Μεξικάνα

ΛΙΛΙΑ ΠΡΑΝΤΟ

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ τὸ ζουρνὰλ τοῦ Τιτάνιου Ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος τῆς Πρωταθλητρίας Ρώσσίας ΔΥΝΑΜΟ καὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος τῶν ΙΝΔΙΩΝ.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΔΑΙΜΟΝΩΝ

ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

"ΡΕΞ"

ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

Στεροφωνικὸς Ἦχος 4 Μαγνητικῶν Ἐγγραφῶν

ΣΗΜΕΡΟΝ 4—12

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

τόν του καὶ εἰς τὰς μομφὰς ἐναντίον μας. Δὲν ἀνήκει εἰς τὰς συνηθείας μου ὁ προσωπικὸς χαρακτὴρ τῶν ἐκλογικῶν ἀνταγωνισμῶν. Καὶ οὔτε σήμερον θὰ παραβιάσω τὴν ἀρχὴν αὐτήν. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι ν' ἀφήσω ἀναπάντητον τὴν πρόκλησιν. Θ' ἀπετέλει τοῦτο παράλειψιν στοιχειώδους πολιτικοῦ μου καθήκοντος.

Κομπάζει ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ρ.Ε. ὅτι εἶναι νέος ἀνήρ. Καὶ εἶναι πράγματι νέος, ἀλλὰ ὄχι τόσον ὅσον ἰσχυρίζεται. Ἔγινε τὸ πρῶτον βουλευτὴς εἰς τὸ 1935. Ἔχει ἑπομένως δημόσιον βίον δύο δεκαετιῶν. Ἐάν, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν κατώρθωσε νὰ προβάλῃ εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ πολιτικοῦ βίου καὶ παρέμεινεν ἄγνωστος τὸ πταῖσμα δὲν βαρύνει τὸν χρόνον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐπαρκής. Βαρύνει τὸν ἴδιον. Μετέσχε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις. Καὶ μετέσχεν ἀδιαμαρτυρήτως, συμμεριζόμενος τὰς γενικάς των εὐθύνας. Ἐὰν σήμερον, ἐκ τῶν ὑστέρων τὰς κατηγορεῖ, ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο δεῖγμα τῶν «Νέων Ἠθῶν».

Καὶ τὰ Νέα Ἤθη γίνονται περισσότερον ἔκδηλα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. μὲ τὸν Συναγερμὸν καὶ τὸν Ἵδρυτήν του. Ἐφ' ὅσον ὁ Στρατάρχης ἔζη, ἦτο τὸ πᾶν. Μετὰ τὸν θάνατόν του, γίνεται πλήρης ἡ ἀπάρνησίς του. Καὶ ὑποθέτω, ἀποτελεῖ τοῦτο μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Πολιτικοί Ἀρχηγοί, εἴτε εὐτυχήσαντες, εἴτε ἀτυχήσαντες, πάντοτε ὅμως τιμῶνται ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς των καὶ τοὺς διαδόχους των καὶ ἀναφέρεται ὑπερηφάνως καὶ εὐλαβῶς ἡ μνήμη των. Εἶναι, ἀσφαλῶς, ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν συντελεῖται πλήρης ἀπάρνησις καὶ τῆς λέξεως Συναγερμὸς καὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἱδρυτοῦ του, ποὺ εἶναι ἐξωρκισμένα ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μετημφιεσμένου Συναγερμοῦ δὲν εἶναι τόσον νέος, ὅσον ἰσχυρίζεται, μήπως εἶναι τοὐλάχιστον «νέοι» οἱ συνεργάται του; Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων του προέρχεται ἀπὸ τοὺς «παλαιοὺς» βουλευτὰς τοῦ Συναγερμοῦ. Καὶ ὅσοι ἐμφανίζονται ὡς «νέοι» εἶναι παλαιοὶ ἰδικοί μας...

Κομπάζει ἐπίσης ὅτι «ἠρνήθη κάθε πολιτικὸν συμβιβασμὸν διὰ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα ἤθους καὶ εὐπρεπείας». Ἀλλὰ δὲν ἠρνήθη νὰ γίνῃ Πρωθυπουργός, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ προκόταβολικὸν χρῖσμα οὔτε τοῦ λαοῦ, οὔτε τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας. Ἐχρησιμοποίησε τὴν πρωθυπουργίαν πρὸς δημιουργίαν κόμματος. Καὶ κατεκράτησε τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐκλογικὴν ἐκμετάλλευσιν. Καὶ κατόπιν στρέφεται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τολμᾶ νὰ λέγῃ ὅτι αὐτὸς ἠρνήθη πάντα συμβιβασμὸν καὶ ὅτι εἶναι φορεὺς τῶν νέων ἠθῶν. Καὶ ἔρχεται, λέγει, μόνος. Εἶναι εἰς ἐναντίον πρλλῶν. Ἀλλὰ πλανᾶται ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. Δὲν εἶναι εἰς. Εἶναι κανείς. Ἐπειδή, ποῖος εἶναι; Εἰς τὰς Δημοκρατίας μόνον ἡ εὔνοια τοῦ Λαοῦ, μόνον τὸ βάπτισμα εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ καθιερώνει τὸν Ἡγέτην, τὸν Μόνον, τὸν Ἕνα... καὶ στερεῖται αὐτοῦ τοῦ βαπτίσματος.

Κομπάζει ὅτι εἶναι ΕΙΣ ἐναντίον πολλῶν. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα πολλοί. Εἴμεθα ὅλοι. Ἀλλὰ ὄχι διὰ νὰ παλαίσωμεν ἐναντίον του. Εἴμεθα ὅλοι διὰ νὰ παλαίσωμεν ἐναντίον τῶν μεθόδων του, ἐναντίον τῆς καταχρήσεως τῆς Ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν καπηλεύεται, πρὸς ἐκλογικὴν ἐπικράτησιν. Εἴμεθα ὅλοι διὰ νὰ ἀνατρέψωμεν τὸν ἐπιβάτην τῆς Ἐξουσίας.

Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶχε πραγματικὴν γενναιότητα καὶ ἐνεπνέετο ἀκόμη καὶ στοιχειωδῶς ἀπὸ νέα ἤθη, δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἐπιχειρῇ κατάχρησιν τῆς εὐνοίας, ἡ ὁποία τοῦ παρεσχέθη. Ὤφειλε νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ παλαίσῃ ὑπὸ ἴσους ὅρους μὲ τοὺς ἀντιπάλους του. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐτόλμησεν. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ γενναιότης του.

Διακηρύσσει ἀκόμη ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. ὅτι ἐκεῖνος εἶναι ἡ «θέσις» καὶ ἡμεῖς ἡ «ἄρνησις». Ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε θέσις οὔτε ἄρνησις. Εἶναι ἁπλῶς ἐπιβάτης καὶ θὰ καταστῇ ὁ διαβάτης τῆς ἐξουσίας. Ἡμεῖς εἴμεθα καὶ ἄρνησις καὶ θέσις.

Εἴμεθα ὄρνησις τοῦ Συναγερμοῦ, καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου. Καὶ τοῦ ἐπωνύμου καὶ τοῦ ψευδωνύμου μετημφιεσμένου Συναγερμοῦ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπεφασίσθη ὁ ἐκλογικὸς συνασπισμὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῶν Κομμάτων τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Τοὺς προσέφερε, λέγει, μὲ τὸν ἐκλογικόν του Νόμον τὴν δευτέραν θέσιν. Καὶ ἀπορεῖ, διατί δὲν τὴν ἐδέχθημεν! Ἀλλὰ θέλει νὰ λησμονῇ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ὅτι σκοπὸς τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι ἡ ὀλιγάρκεια τῆς μειοψηφίας· εἶναι ἡ κατάληψις τῆς Ἀρχῆς. Μὲ τὰς δύο σημερινὰς συγκεντρώσεις ἐγένετο ἡ σύγκρισις. Εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν τόπον, τὴν παγερότητα μιᾶς πενιχρᾶς συγκεντρώσεως, διεδέχθη ἡ ἀποψινὴ ἐνθουσιώδης ἀνθωποθάλασσα. Ὁ Λαὸς τῶν Πατρῶν ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν σήμερον εἰς τὸν μετημφιεσμένον Συναγερμόν: Εἶναι ἡ μειοψηφία καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἡ πλειοψηφία!

Ἐζητήσαμεν τὴν ἀναλογικὴν διὰ νὰ μὴ χρειασθῇ καμμία συνεργασία καὶ διὰ νὰ κινηθῇ ἕκαστον κόμμα μὲ τὰς ἰδικάς του δυνάμεις, μὲ τὴν ἰδικήν του σημαίαν. Ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθημεν. Ἐπέμεινεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν ἐπαίσχυντον ἐκλογικὸν Νόμον του, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας. Ἔγινε, τοιουτοτρόπως ὁ ἴδιος οὐσιαστικὸς ἱδρυτὴς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι κατήγορος...

Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος, ἀρνητικός, σκοπὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως: Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Συναγερμοῦ. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ θέσις. Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα ἡ θέσις ὀνομάζετοι Δημοκρατία. Καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικόν, ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική. «Θέσις» τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώνεως εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς πλήρους καὶ ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, ἡ κατάργησις τῶν ἀνελευθέρων Νόμων, ἡ πραγματοποίησις τῆς «Λήθης», τὴν ὁποίαν ὅλοι ἔχουν ἐπαγγελθῆ.

Πράκτορες τῆς Κυβερνήσεως διαδίδουν, ὅτι ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν καθεστωτικοῦ ζητήματος. Ἀπαντήσαμεν ἤδη, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ψεῦδος. Δὲν ὑπάρχει δι' ἡμᾶς ζήτημα Στέμματος. Ὑπάρχει μόνον ζήτημα καπήλων τοῦ Στέμματος.

Διαδίδουν ἐπίσης οἱ Κυβερνητικοὶ πράκτορες, ὅτι τάχα αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις ἀνησυχοῦν... Ἀλλὰ ἐκεῖνοι καὶ αὐτοὶ οἱ ψιθυροι εὐσεβεῖς πόθοι των. Ἡμεῖς ἔχομεν πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μας, πρὸς τοὺς τετιμημένους ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, οἱ ὁποῖοι, τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ ὅσην πίστιν ὑπερασπίζουν τὸ Ἔθνος, πιστεύουν ἐπισης καὶ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, εἰς τὰς ἐλευθερίας τοῦ Λαοῦ.

Διεκηρύξαμεν πάντοτε, ὅτι εἰς μίαν ἀληθῆ Δημοκρατίαν πρέπει νὰ συνδυάζεται ἡ ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ περιέχεται καὶ εἰς τὸ σημερινὸν πρόγραμμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Δὲν συντρέχει ἑπομένως κανεὶς ἀπολύτως λόγος ἀνησυχίας διὰ τοὺς ἀληθεῖς πατρ.ώτας. Ἠμποροῦν μόνον ν' ἀνησυχοῦν αἱ πατριωτικαὶ καρδίαι τῶν πρακτόρων, ἀλλὰ ὄχι βεβαίως διὰ τὸ Ἔθνος. Διὰ τὴν Ἀρχήν..

Καὶ μαζὶ μὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας. Δημοκρατία σημαίνει καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ μόχθου τοῦ Λαοῦ, ἐξύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ καὶ τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἡ ἄλλη «θέσις» τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου εἶναι ἡ χάραξις «Ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς». Ἡ διακήρυξις ἀναγράφει, ὅτι «ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἀπέκτησεν ὀδυνηρὰν πεῖραν τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ παραμέλησις αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. Καὶ διὰ τοῦτο, εἰς τὸ μέλλον, ἡ ἐξωτερική μας πολιτικὴ θὰ πρέπει νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ρεαλιστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καὶ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπερασπίζῃ ἀποφασιστικῶς τὴν Ἐθνικήν μας ὁμοτιμίαν καὶ τὴν Ἐθνικήν μας ἀξιοπρέπειαν».

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἀνεγράψαμεν εἰς τὴν διακήρυξιν τοῦ Κέντρου τὴν ἀνένδοτον ὑποστήριξ ν τοῦ ἱεροῦ αἰτήματος τῆς ἀμέσου Αὐτοδιαθέσεως. Καὶ προσέθετεν ἡ Διακήρυξις: «Ὁ ἡρωϊκὸς ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει ἀποδοθῆ ὁ Κυπριακὸς Λαὸς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας ἀνατάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ πρέπει νὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας».

Δοκιμάζομεν βαθεῖαν ὀδύνην ἀπὸ τὰς τελευταίας εἰδήσεις. Ἀποκρούομεν μὲ ἀγανάκτησιν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι κομματικὰ ἐλατήρια ἐμπνέουν τὴν κριτικήν μας. Ἐμπνεόμεθα μόνον ἀπὸ ἐθνικὴν συνείδησιν. Ἕως τώρα σκοπὸς τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἦτο ἡ Αὐτοδιάθεσις ἐντὸς ἐὐλόγου τακτῆς προθεσμίας. Ἀπροσδοκήτως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ μέγας σκοπὸς ἐγκαταλείπεται καὶ γίνεται πλέον περὶ αὐτοκυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἄλλωστε εἶχεν ἤδη προσφερθῆ. Δοκιμάζομεν καὶ ἔκπληξιν καὶ ὀδύνην. Ἐκαλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀπολογηθῇ. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει νὰ μεταθέσῃ τὰς εὐθύνας. Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποδίδῃ τὴν ἰδικήν μας συνεπῆ ὑπεράσπισιν τοῦ αἰτήματος τῆς Αὐτοδιαθέσεως εἰς κομμουνιστικὴν ἔμπνευσιν. Κατέστη λοιπὸν διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ἡ Αὐτοδιάθεσις κομμουνιστικὸν καὶ ὄχι ἐθνικὸν αἴτημα;

Καταγγέλομεν τὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν εἰδοποιοῦμεν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργῇ τετελεσμένα γεγονότα. Εἶναι ἀπὸ σήμερον Κυβέρνησις μόνον δεκαπέντε ἡμερῶν. Ὀφείλει νὰ ἀναμείνῃ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν... Ἄλλως, ἐπωμίζεται βαρυτάτας εὐθύνας, αἱ ὁπαῖαι θὰ τῆς καταλογισθοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου.

Πολῖται τῶν Πατρῶν,

Βαδίζομεν πρὸς τὴν Νίκην. Πανταχόθεν φθάνουν χαρμόσυνα μηνύματα. Καὶ ἡ ἀποψινὴ πάνδημος συγκέντρωσις τὸ ἐπιβεβαιώνει. Αὐτό, τὸ ὁποῖον συμβαίνει μὲ τὴν ἐπικειμένην ἐκλογήν, εἶναι πράγματι νέον. Ἠλεκτρισμός, ἔχει καταλάβει τὰς μάζας τοῦ Λαοῦ. Δὲν εἶναι ἁπλοῦν ἐκλογικὸν ρεῦμα Εἶναι Λαϊκὸν Κίνημα. Καὶ τὰ τρία μεγάλα συνθήματα τοῦ Ἀγῶνος μας ἐμπνέουν καὶ ἐνθουσιάζουν: Καὶ ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Συναγερμοῦ καὶ ἡ συνεπὴς λειτουργία τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἡ καθιέρωσις τῆς Ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ πληροφορηθῇ ὁ ἐπιβάτης τῆς Ἐξουσίας ὅτι εἰς τὰς Δημοκρατίας μόνον ἡ εὔνοια τοῦ Λαοῦ ὠφελεῖ!

Πολῖται τῶν Πατρῶν

Σᾶς ἐκφράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν πάνδημον ὑποδοχὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐτιμήσατε.

Καὶ σᾶς καλῶ νὰ ἀναφωνήσωμεν.

Κάτω ὁ Συναγερμός.

Ὁ Λαὸς ὁ Κυρίαρχος Ζήτω.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Αἰγίου, ὁ κ. Παπανδρέου ἅμα τῇ ἐκεῖ ἀφίξει του, κατηυθύνθη εἰς τὴν πλατεῖαν Πολυχρονιάδη, ὅπου τὸν ἀνέμενε καὶ τὸν ὑπεδέχθη ὀλιγοπληθὴς συγκέντρωσις φίλων του ὡς καὶ ὀπαδῶν τῶν ἄλλων κομμάτων τῶν συνεργαζομένων εἰς τὴν «Δημοκρ. Ἕνωσιν».

Ὁ κ. Παπανδρέου ἀνελθὼν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Σπλέντιτ» ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τοὺς φίλους του ἐπευφημηθείς.

Διαρκούσης τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Παπανδρέου, ὁμάδες πολιτῶν, ἀντιφρονούντων, προέβησαν εἰς ἐντόνους ἀποδοκιμασίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς «Δ.Ε», ὁ ὁποῖος, μάλιστα, λόγῳ παρεμπεσούσης βλάβης τῶν καλωδίων τῶν μικροφωνικῶν ἐγκαταστάσεων, ἠναγκάσθη νὰ συντάμῃ τὸν λόγον του.

Οἱ βομβόπληκτοι

Ἐπιτροπὴ τῶν βομβοπλήκτων Πατρῶν ἐπέδωσεν εἰς τὸν ἀφιχθέντα προχθὲς πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς βομβοπλήκτους.

Τὸ αὐτὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης ὁμιλῶν χθὲς ἐνώπιον μεγάλης λαϊκῆς συγκεντρώσεως φίλων του, μεταξὺ ἄλλων εἶπεν:

Ὅταν ἐξέλιπεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Συναγερμοῦ δύο τινα ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν: Ἢ ὅτι ἔπαυσεν καὶ τυπικῶς πλέον ὑφιστάμενος ὁ Συναγερμὸς (διότι οὐσιαστικῶς πρὸ πολλοῦ δὲν ὑπῆρχεν, μετὰ τὴν ἰδικήν μας ἀπόσπασιν) ἢ ὅτι ἐξηκολούθει ὑφιστάμενος. Ὅτι τὸ πρῶτον ἦτο ἀκριβές, μόνον κακόπιστος ἢ ἀφελὴς δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ. Τὸ ὑπεστηρίξαμεν ἔκτοτε, ἀκόμη καὶ ἀπό τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ὡς συνήθως, τότε μᾶς τὸ ἠμφεσβήτησαν. Τώρα τὸ παραδέχονται ὅλοι. Γνωρίζετε τώρα διατὶ ἐχρειάσθη τόσος χρόνος διὰ νὰ δεχθοῦν τὸ αὐτονόητον, ὅτι Συναγερμὸς χωρὶς τὸν ἡγέτην του καὶ χωρὶς τὸν ἐμπευστήν του δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ;... Ἀπλούστατα, διότι οἱ ἐπιτήδειοι εἶχον τότε πᾶν συμφέρον νὰ ὑποστηρίξουν, ὅτι ὑφίσταται ὁ Συναγερμός. Ἂν ἐδέχοντο, ἔκτοτε, ὅτι μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἔπαυσε ὑφιστάμενος καὶ ὁ Συναγερμός, τότε δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ νομιμοποιηθοῦν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας. Ἐνῷ, ἀντιθέτως, ἂν ἐξηκολούθουν καὶ σήμερον ἐν ὄψει ἐκλογῶν νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι συνεχίζουν τὸν Συναγερμόν, ὄχι ὅπως